

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2010/64/EU

ze dne 20. října 2010

o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 druhý pododstavec písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarské republiky, Rakouské republiky, Portugalské republiky, Rumunska, Finské republiky a Švédského království⁽¹⁾,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie si stanovila cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Podle závěrů předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, a zejména bodu 33 těchto závěrů, by měla být zásada vzájemného uznávání rozsudků a jiných rozhodnutí justičních orgánů základním kamenem justiční spolupráce v občanských a trestních věcech v rámci Unie, jelikož posílené vzájemné uznávání

a nezbytné sblížení právních předpisů by usnadnilo spolupráci mezi příslušnými orgány a soudní ochranu práv jednotlivců.

(2) Dne 29. listopadu 2000 Rada v souladu se závěry z Tampere přijala program opatření k uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech⁽³⁾. V úvodu programu je uvedeno, že cílem vzájemného uznávání je „posílit spolupráci mezi členskými státy, ale rovněž zlepšit ochranu práv jednotlivců“.

(3) Provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech předpokládá, že členské státy mají důvěru v systémy trestního soudnictví ostatních členských států. Rozsah vzájemného uznávání závisí do značné míry na řadě parametrů, mezi něž patří mechanismy na ochranu práv podezřelých nebo obviněných a společné minimální normy nezbytné pro snazší uplatňování zásady vzájemného uznávání.

(4) Vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech lze úspěšně provádět pouze v prostředí důvěry, v němž nejen justiční orgány, ale i všichni účastníci trestního řízení považují rozhodnutí justičních orgánů jiných členských států za rovnocenná rozhodnutím vlastních orgánů, což vyžaduje nejen důvěru v dostatečnost pravidel jiných členských států, ale i důvěru v to, že uvedená pravidla jsou správně uplatňována.

(5) Článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listiny“) stanoví právo na spravedlivý proces. Ustanovení čl. 48 odst. 2 Listiny zaručuje dodržování práva na obhajobu. Tato směrnice respektuje tato práva a měla by být v tomto smyslu prováděna.

(1) Úř. věst. C 69, 18.3.2010, s. 1.

(2) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. června 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2010.

(3) Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

- (6) Přestože jsou všechny členské státy stranou EÚLP, zkušenost ukázala, že tato skutečnost sama o sobě nezaručuje vždy dostatečnou úroveň důvěry v systémy trestního soudnictví jiných členských států.
- (7) Posílení vzájemné důvěry vyžaduje důslednější uplatňování práv a záruk stanovených v článku 6 EÚLP. Vyžaduje rovněž, aby se pomocí této směrnice a jiných opatření v Unii dále rozvíjely minimální normy stanovené v EÚLP a v Listině.
- (8) Ustanovení čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie upravuje stanovení minimálních pravidel použitelných v členských státech pro usnadnění vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a policejní a justiční spolupráce v trestních věcech s přeshraničním rozměrem. V čl. 82 odst. 2 druhém pododstavci písm. b) se uvádějí „práva osob v trestním řízení“ jako jedna z oblastí, v nichž mohou být minimální pravidla stanovena.
- (9) Společná minimální pravidla by měla vést k posílení důvěry v systémy trestního soudnictví všech členských států, což by mělo vést k účinnější justiční spolupráci v atmosféře vzájemné důvěry. Taková společná minimální pravidla by měla být stanovena pro tlumočení a překlad v trestním řízení.
- (10) Dne 30. listopadu 2009 přijala Rada usnesení o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení⁽¹⁾. Cestovní mapa vyzvala k postupnému přijetí opatření týkajících se práva na překlady a tlumočení (opatření A), práva na informace o právech a informace o obvinění (opatření B), práva na právní poradenství a právní pomoc (opatření C), práva na komunikaci s příbuznými, zaměstnavateli a konzulárními úřady (opatření D) a zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou zranitelné (opatření E).
- (11) Ve Stockholmském programu přijatém dne 10. prosince 2009 Evropská rada cestovní mapu uvítala a učinila ji součástí tohoto programu (bod 2.4.). Evropská rada zdůraznila, že cestovní mapa není vyčerpávající, a vyzvala Komisi, aby posoudila další prvky minimálních procesních práv obviněných a podezřelých osob a vyhodnotila, zda je třeba se v zájmu podpory lepší spolupráce v této oblasti zabývat dalšími otázkami, jako je například presumpce nevinny.
- (12) Tato směrnice se vztahuje na opatření A cestovní mapy. Stanoví společná minimální pravidla, která je třeba uplatňovat v oblasti tlumočení a překladu v trestním řízení s cílem posílit vzájemnou důvěru mezi členskými státy.
- (13) Tato směrnice vychází z návrhu rámcového rozhodnutí Rady o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení, který Komise předložila dne 8. července 2009, a z návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení, který Komise předložila dne 9. března 2010.
- (14) Právo na tlumočení a překlad pro osoby, jež nemluví jazykem řízení nebo tomuto jazyku nerozumějí, stanoví článek 6 EÚLP, jak jej vykládá judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Tato směrnice usnadňuje uplatňování tohoto práva v praxi. Proto je cílem této směrnice zajištění práva podezřelého nebo obviněného na tlumočení a na překlad v trestním řízení v zájmu zajištění jejich práva na spravedlivý proces.
- (15) Práva stanovená touto směrnicí by se měla vztahovat rovněž na výkon evropského zatýkacího rozkazu⁽²⁾, v mezích určených touto směrnicí, jako jeho nezbytná doprovodná opatření. Vykonávající členské státy by měly vyžádané osobě, která nemluví jazykem řízení nebo tomuto jazyku nerozumí, poskytnout tlumočení a překlad, a nést náklady s tím spojené.
- (16) V některých členských státech má pravomoc ukládat sankce za poměrně méně závažné přestupky jiný příslušný orgán než soud s příslušností v trestních věcech. Tak tomu může být například ve vztahu k dopravním přestupkům, které jsou páčány ve větší míře a které lze zjistit při dopravní kontrole. V takových případech by nebylo přiměřené požadovat, aby příslušný orgán zajišťoval veškerá práva podle této směrnice. V členských státech, jejichž právo umožňuje uložení sankce za méně závažné přestupky takovým orgánem, přičemž toto rozhodnutí lze napadnout u soudu s příslušností v trestních věcech, by se proto tato směrnice měla vztahovat pouze na taková řízení před uvedeným soudem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (17) Tato směrnice by měla zajistit bezplatnou a přiměřenou jazykovou pomoc, jež umožní podezřelému nebo obviněnému, který nemluví jazykem trestního řízení nebo tomuto jazyku nerozumí, plně uplatnit právo na obhajobu a zaručit spravedlivé řízení.
- (18) Tlumočení pro podezřelého nebo obviněného by mělo být zajištěno bez prodlení. Pokud však uplyne určitá doba, než je tlumočení zajištěno, nemělo by to znamenat porušení požadavku na neprodlené zajištění tlumočení, je-li tato doba za daných okolností přiměřená.
- (19) Komunikace mezi podezřelým nebo obviněným a jeho právním zástupcem by měla být tlumočena v souladu s touto směrnicí. Podezřelý nebo obviněný by měl mít mimo jiné možnost vylíčit svému právnímu zástupci události z vlastního pohledu, poukázat na tvrzení, s nimiž nesouhlasí, a upozornit jej na skutečnosti, na něž by mělo být poukázáno při jeho obhajobě.
- (20) Pro účely přípravy obhajoby by komunikace mezi podezřelým nebo obviněným a jeho právním zástupcem v přímé souvislosti s výslechem či soudním jednáním v rámci řízení nebo podáním opravného prostředku či činěním jiných procesních úkonů, například návrhu na složení peněžní záruky, měla být tlumočena, pokud je to nezbytné pro zaručení spravedlivého řízení.
- (21) Členské státy by měly zajistit, aby byl zaveden postup či mechanismus pro zjištění, zda podezřelý nebo obviněný mluví jazykem trestního řízení a rozumí mu a zda potřebuje pomoc tlumočnicka. Takový postup či mechanismus předpokládá, že příslušný orgán jakýmkoli vhodným způsobem, včetně konzultací s podezřelým nebo obviněným, ověří, zda podezřelý nebo obviněný mluví jazykem trestního řízení a rozumí mu a zda potřebuje pomoc tlumočnicka.
- (22) Tlumočení a překlad podle této směrnice by měly být zajištěny v rodném jazyce podezřelého nebo obviněného nebo v jakémkoli jiném jazyce, kterým mluví nebo kterému rozumí, aby mohl plně uplatnit právo na obhajobu a bylo zaručeno spravedlivé řízení.
- (23) Dodržení práva na tlumočení a překlad obsaženého v této směrnici by nemělo být na úkor jakéhokoli jiného procesního práva poskytnutého podle vnitrostátního práva.
- (24) Členské státy by měly zajistit, aby mohla být provedena kontrola přiměřenosti poskytovaného tlumočení a překladu, pokud jsou příslušné orgány upozorněny na určitý případ.
- (25) Podezřelý nebo obviněný nebo osoba, vůči které probíhá řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu, by měli mít právo vznést námitku proti zjištění, že tlumočení není zapotřebí, v souladu s postupy podle vnitrostátního práva. Toto právo neukládá členským státům povinnost stanovit zvláštní mechanismus nebo postup podávání stížností, jehož prostřednictvím lze proti takovému zjištění vznést námitku, a neměly by jím být dotčeny lhůty uplatňované při výkonu evropského zatýkacího rozkazu.
- (26) V případě, že je kvalita tlumočení shledána nedostačnou pro zajištění práva na spravedlivý proces, příslušné orgány by měly mít možnost nahradit jmenovaného tlumočnicka.
- (27) Povinnost zajistit péči podezřelým nebo obviněným, kteří se nacházejí v potenciálně oslabeném postavení, zejména kvůli jakémukoli tělesnému postižení, které ovlivňuje jejich schopnost účinné komunikace, přispívá k nestrannému výkonu spravedlnosti. Orgány činné v trestním řízení by proto měly zajistit, aby tyto osoby mohly účinně uplatňovat práva stanovená touto směrnicí, například tím, že tyto orgány berou ohled na jakoukoli potenciální zranitelnost, která ovlivňuje schopnost dotčených osob sledovat průběh řízení a dorozumět se, a přijímají vhodná opatření k zajištění toho, aby tato práva byla zaručena.
- (28) Při využívání videokonferencí pro účely tlumočení na dálku by příslušné orgány měly mít možnost opírat se o nástroje, které byly vyvinuty v rámci evropské e-justice (např. informace o soudech vybavených videokonferenčním zařízením či o příručkách pro videokonference).
- (29) Tato směrnice by měla být vyhodnocena na základě získaných praktických zkušeností. V případě potřeby by měla být upravena tak, aby posílila záruky, jež stanoví.

(30) Pro zajištění spravedlivého řízení je třeba, aby v souladu s touto směrnicí byly podezřelému nebo obviněnému přeloženy podstatné dokumenty nebo alespoň jejich důležité části. Některé písemnosti by měly být pro tento účel vždy považovány za podstatné dokumenty, a měly by proto být přeloženy, jako například veškerá rozhodnutí zbavující danou osobu svobody, obvinění či obžaloba a veškeré rozsudky. Je na příslušných orgánech členských států, aby z vlastního podnětu nebo na návrh podezřelého či obviněného nebo jeho právního zástupce rozhodly, které další dokumenty jsou podstatné pro zaručení spravedlivého řízení, a měly by být proto rovněž přeloženy.

(31) Členské státy by měly usnadnit přístup k vnitrostátním databázím soudních překladatelů a tlumočnicků, pokud takové databáze existují. Zvláštní pozornost by se v této souvislosti měla věnovat zajištění přístupu ke stávajícím databázím přes portál e-justice, jak je uvedeno ve víceletém akčním plánu v oblasti evropské e-justice na období let 2009-2013 ze dne 27. listopadu 2008 ⁽¹⁾.

(32) Tato směrnice by měla stanovit minimální pravidla. Členské státy by měly mít možnost práva stanovená touto směrnicí rozšířit s cílem poskytovat vyšší úroveň ochrany také v případech, jimiž se tato směrnice výslovně nezabývá. Úroveň ochrany by nikdy neměla být nižší než normy stanovené EÚLP nebo Listinou v souladu s tím, jak je vykládá judikatura Evropského soudu pro lidská práva nebo Soudního dvora Evropské unie.

(33) Ustanovení této směrnice, která odpovídají právům zaručeným EÚLP nebo Listinou, by měla být vykládána a prováděna v souladu s těmito právy ve světle příslušné judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora Evropské unie.

(34) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných minimálních pravidel, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

(35) V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

(36) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice není pro Dánsko závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se práva na tlumočení a překlad v trestním řízení a v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu.

2. Právo uvedené v odstavci 1 se vztahuje na každého od okamžiku, kdy ho příslušné orgány některého členského státu vyrozumí, prostřednictvím úředního oznámení nebo jinak, že je podezřelý nebo obviněný ze spáchání trestného činu, až do ukončení trestního řízení, čímž se rozumí pravomocné rozhodnutí o tom, zda daný podezřelý nebo obviněný uvedený trestný čin spáchal, včetně případného odsuzujícího rozsudku a rozhodnutí o opravném prostředku.

3. V členských státech, jejichž právo umožňuje uložení sankce za méně závažné přestupky jiným orgánem než soudem s příslušností v trestních věcech, přičemž tuto sankci lze napadnout u takového soudu, se tato směrnice vztahuje pouze na řízení o tomto návrhu před uvedeným soudem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 75, 31.3.2009, s. 1.

4. Touto směrnicí není dotčena vnitrostátní právní úprava přítomnosti právního zástupce v kterékoli fázi trestního řízení, ani vnitrostátní právní úprava práva podezřelého nebo obviněného na přístup k dokumentům v trestním řízení.

Článek 2

Právo na tlumočení

1. Členské státy zajistí, aby podezřelému nebo obviněnému, který nemluví jazykem trestního řízení nebo mu nerozumí, bylo bez prodlení poskytnuto tlumočení při trestním řízení před orgány činnými v trestním řízení, včetně policejního výslechu, všech soudních jednání a jiných nezbytných předběžných jednání.

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy je to nezbytné pro zaručení spravedlivého řízení, bylo dostupné tlumočení komunikace mezi podezřelým nebo obviněným a jeho právním zástupcem, která je v přímé souvislosti s výslechem či soudním jednáním v rámci řízení nebo s podáním opravného prostředku či jinými procesními úkony.

3. Právo na tlumočení podle odstavců 1 a 2 se vztahuje i na náležitou pomoc osobám s poruchou sluchu nebo řeči.

4. Členské státy zajistí, aby byl zaveden postup nebo mechanismus pro zjištění, zda podezřelý nebo obviněný mluví jazykem trestního řízení a rozumí mu a zda potřebuje pomoc tlumočnicka.

5. Členské státy zajistí, aby měl v souladu s postupy vnitrostátního práva podezřelý nebo obviněný právo vznést námitku proti rozhodnutí, že tlumočení není zapotřebí, a v případech, kdy bylo tlumočení poskytnuto, možnost podat stížnost na kvalitu tlumočení, nepovažuje-li ji za dostatečnou pro zaručení spravedlivého řízení.

6. Ve vhodných případech lze použít komunikační technologii typu videokonference, telefonu nebo internetu, není-li osobní přítomnost tlumočnicka nezbytná pro zaručení spravedlivého řízení.

7. V případě řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu vykonávající členský stát zajistí, aby každé osobě, proti níž je

toto řízení vedeno a která nemluví jazykem řízení nebo mu nerozumí, poskytl jeho příslušné orgány tlumočení v souladu s tímto článkem.

8. Tlumočení, které se poskytuje na základě tohoto článku, musí být dostatečně kvalitní pro zaručení spravedlivého řízení, zejména tím, že se zajistí, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit se s tím, co je mu kladeno za vinu, a mohl uplatnit své právo na obhajobu.

Článek 3

Právo na překlad podstatných dokumentů

1. Členské státy zajistí, aby podezřelému nebo obviněnému, který nerozumí jazyku daného trestního řízení, byl v přiměřené lhůtě poskytnut písemný překlad všech dokumentů, které jsou podstatné pro zajištění toho, aby byl schopen uplatnit své právo na obhajobu, a pro zaručení spravedlivého řízení.

2. Mezi podstatné dokumenty patří veškerá rozhodnutí zbavující danou osobu svobody, obvinění či obžaloba a veškeré rozsudky.

3. Příslušné orgány rozhodnou v jednotlivých případech, zda jsou podstatné i další dokumenty. Podezřelý nebo obviněný či jeho právní zástupce mohou za tímto účelem podat odůvodněný návrh.

4. Není třeba překládat ty části podstatných dokumentů, které nejsou důležité k tomu, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit se s tím, co je mu kladeno za vinu.

5. Členské státy zajistí, aby měl v souladu s postupy vnitrostátního práva podezřelý nebo obviněný právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí, že překlad dokumentů nebo jejich částí není zapotřebí, a v případech, kdy byl překlad poskytnut, možnost podat stížnost na kvalitu překladu, nepovažuje-li ji za dostatečnou pro zaručení spravedlivého řízení.

6. V případě řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu vykonávající členský stát zajistí, aby každé osobě, proti níž je toto řízení vedeno a která nerozumí jazyku, v němž je evropský zatýkací rozkaz vyhotoven nebo do něhož byl vydávajícím členským státem přeložen, poskytl jeho příslušné orgány písemný překlad tohoto dokumentu.

7. Výjimkou z obecných pravidel stanovených v odstavcích 1, 2, 3 a 6 může být namísto písemného překladu poskytnut ústní překlad nebo ústní shrnutí obsahu podstatných dokumentů, pokud tímto překladem či shrnutím není dotčen spravedlivý průběh řízení.

8. Podezřelý nebo obviněný se může vzdát práva na překlad dokumentů uvedených v tomto článku, pouze pokud předtím obdržel právní poradu nebo byl jiným způsobem plně informován o následcích tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí vzdát se práva na překlad učinil jednoznačně a dobrovolně.

9. Překlad poskytovaný na základě tohoto článku musí být dostatečně kvalitní pro zaručení spravedlivého řízení, zejména tím, že zajistí, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit se s tím, co je mu kladeno za vinu, a mohl uplatnit své právo na obhajobu.

Článek 4

Náklady na tlumočení a překlad

Členské státy nesou náklady na tlumočení a překlad vzniklé při uplatňování článků 2 a 3 bez ohledu na výsledek řízení.

Článek 5

Kvalita tlumočení a překladu

1. Členské státy přijmou konkrétní opatření k zajištění kvality poskytovaného tlumočení a překladu odpovídající požadavkům čl. 2 odst. 8 a čl. 3 odst. 9.

2. Za účelem podpory přiměřenosti tlumočení a překladu a účinného přístupu k nim členské státy usilují o zavedení rejstříků či rejstříků náležitě kvalifikovaných nezávislých překladatelů a tlumočnicků. Jakmile budou tyto rejstříky či tento rejstřík zavedeny, budou tam, kde je to vhodné, zpřístupněny právním zástupcům a příslušným orgánům.

3. Členské státy zajistí, aby tlumočníci a překladatelé zachovávali mlčenlivost o skutečnostech, které se dozvěděli při tlumočení a překladech poskytovaných na základě této směrnice.

Článek 6

Odborná příprava

Aniž je dotčena nezávislost justice a rozdíly v její organizaci v rámci Unie, členské státy vyžadují po osobách odpovědných za odbornou přípravu soudců, státních zástupců a soudních úředníků zapojených do trestního řízení, aby věnovaly zvláštní pozornost specifikům komunikace za pomoci tlumočnicka za účelem zajištění účinné a účelné komunikace.

Článek 7

Uchovávání záznamu

Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány činné v trestním řízení vedly výslechy podezřelého nebo obviněného za pomoci tlumočnicka podle článku 2, že byl podezřelému nebo obviněnému poskytnut ústní překlad nebo ústní shrnutí obsahu podstatných dokumentů za přítomnosti některého z uvedených orgánů podle čl. 3 odst. 7 nebo že se podezřelý nebo obviněný vzdal práva na překlad podle čl. 3 odst. 8, byl o této skutečnosti pořízen záznam v souladu s právem dotčeného členského státu.

Článek 8

Zachování úrovně ochrany

Žádné ustanovení této směrnice nesmí být vykládáno tak, aby omezovalo práva zaručená a procesní záruky poskytované Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, Listinou základních práv Evropské unie, jinými příslušnými ustanoveními mezinárodního práva nebo právem kteréhokoliv členského státu, které stanoví vyšší úroveň ochrany, nebo že se od těchto práv a procesních záruk odchyluje.

Článek 9

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 27. října 2013.

2. Členské státy předají znění těchto předpisů Komisi.

3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.

Článek 10

Zpráva

Do 27. října 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, a případně předloží legislativní návrhy.

Článek 11

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 12***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 20. října 2010.

Za Evropský parlament

předseda

J. BUZEK

Za Radu

předseda

O. CHASTEL
